

Provence 2005

Den 1. – Pátek 9. 9.

Praha (0 km, 11:19), Rozvadov, Regensburg, München, Garmisch-Partenkirchen, Imst, Samnaun (610 km, 20:06)

V Samnaun tankujeme levné palivo, pumpa ÖMV je v provozu 24 hodin denně, platí se automatem, nakrmíte ho příslušnou bankovkou a tankujete, co vám Eura stačí. Je to sice trochu zajížďka, ale horská cesta na oplátku poskytuje dostatek adrenalinu, tunýlky jsou až příliš uzoučké, cesta místy vodou vymletá a potkat v serpentínách autobus je také lahůdka. I my si ji vychutnali. Pokračujeme přes Švýcarsko, v Zuozu to málem propálíme celnicí, která na první pohled jako celnice nevypadá. Nebýt celníka, který z ní kvapem vyběhl a jal se nás zastavit vlastním tělem. Podařilo se mu to. Pasová kontrola proběhla v pořádku a my mohli dál pokračovat tmou směrem na jih. Ve Švýcarsku není o kempy nouze, my se však rozhodli dostat se jak nejdál to půjde, auto jsme odstavili na parkovišti kousek před italskými hranicemi, za Malojapasse. Za zvuků projíždějících aut se ukládáme ke spánku někdy kolem 23. hodiny, tachometr ukazuje 729 km. Dobrou noc!

Zuoz (684 km, 21:34), St. Moritz, Malojapass (720 km, 22:30)

Den 2. – Sobota 10. 9.

V půl osmé se vyhrabáváme ze spacáků, zlamaní po noci strávené na sklopené sedačce. Venku je poměrně chladno, ale obloha slibuje pěkný den. Nějaký ten čas věnujeme hygieně, něco málo posnídáme (jablko), v 7:44 již startujeme vstříc slunné Itálii. Od plánovaného jídelníčku jsme se odklonili již včera, ale přesto jsem se po celou dobu snažila o jeho dodržení. Již po pár kilometrech se ocitáme v Itálii a míváme parádní vodopád ve Vicosopranu.

Vicosoprano (732 km, 7:49), Borgonuovo, Lecco, Milano (862 km, 9:36), Vigevano (913 km, 11:04)

V papírovém deníku mám záznam: „Italové jsou šílení za volantem, jejich silnice a značení taky.“ Takže pozor! Vymotat se z Milána nám trvalo nějakou tu hodinku, ale nakonec jsme to s trochou nervů a bez jediného šrámu zvládli. Po bedlivém zkoumání mapy jsme se rozhodli neplatit a zvolili jsme cestu kombinací neplacených úseků dálnic a místních okresek. Kolem jedenácté stavíme u pumpy, prázdné žaludky se ozývají. Posnídáme nějaký ten chleba s máslem a marmeládou a zapijeme litrem mléka. Obloha je bez jediného mráčku a slunce začíná pěkně hřát. A Provence se blíží.

Mortara (929 km, 11:47), Casale, Asti, Alba, Cúneo (1098 km, 14:29)

Z Cunea se vydáváme serpentinami k Tunelu de Tende (Galleria di Tenda), spojnici mezi Itálií a Francií. Cestu dolů do údolí nám okořenila příhoda se soukromým autobusem rumunských zbohatlíků, který pravděpodobně obsahoval vše od satelitu po saunu z bazénem. V jedné ostře řezané zatáčce magavůz odřel spodek a zřejmě prorazil nádrž s bůhví čím, snad vodou. Naštěstí jeho majitelé byli hbití a pohotoví a podařilo se jim poměrně rychle dostat autobus mimo zatáčku na rovný úsek, kde bylo objíždění o hodně snazší. Dobrodrůžo nám tedy času příliš neubralo.

Tende (1145 km, 15:37), Sospel, Menton (1205 km, 16:58)

Cesta k moři je protkána úseky s parádními výhledy a stojí zcela jistě za to. Přejichod z liduprázdné krajiny do přímořského letoviska je náhlý, najednou je všude okolo plno lidí, domů a aut. V Mentonu stavíme, zkoumáme místní veřejné WC, které je bohužel nefunkční. Po krátké procházce se usazujeme na lavičce s výhledem na moře a svačíme. Kolem je spousta důchodců. Kolem šesté hodiny nasedáme do auta a vyrážíme do Nice přes luxusem oplývající Monte Carlo.

Monaco – Monte Carlo (1216 km, 18:36), Nice (1237 km, 19:00)

Opět se vyhýbáme dálnici, o které se domníváme, že je s poplatkem a brázdíme pobřežní silnici. V Nice chvíli hledáme místo na zaparkování a zanedlouho slavíme. Nejsme si zrovna moc jistí, jak je to zde s placením, nic neplatíme a doufáme, že se s autem opět na stejném místě shledáme. Prohlídku Nice spojujeme s hledáním turistických informací, ale jsme neúspěšní. Je tu spousta jachet a jiných lodiček, spousta aut, jeden velký památník obětem válek a jinak nic. Jedeme dál a začínáme hledat kemp k přespání. Po marném pátrání po ceduli značící camping se ptáme místního pizzaře, který nás posílá kousek do vnitrozemí. Chvíli hledáme a konečně nacházíme Camp Magali. Platí se 7, 5 Eur za noc, jsou zde sprchy a turecké záchody, kemp je zaplněn tak z půlky. Stavíme stan a v dáli bouří. Kolem desáté večeríme nudle s rajskou a nivou, začíná pršet, tak se uchylujeme pod přístřešek umývárny. V jedenáct jdeme spát a dobrou noc!

Camp Magali (1270 km, 21:04)

Den 3. – Neděle 11. 9.

Budíme se ve tři čtvrtě na devět, bouřka už je pryč a obloha se protrhává. Vzduch je ještě vlhký. Snídáme müsli, mléko a marmeládu. Balíme a vyrážíme zpět směr Nice.

Nice (1283 km, 10:43)

Mezi šňůrami zaparkovaných aut hledáme místočko, chvíli to trvá, ale jedno volné se přeci jen pro nás najde. Hned u pláže. Sundáváme tandem ze střechy, navlékáme cykloresy, nandáváme helmy, rukavice a brýle a vyjíždíme po pláži na projížďku letoviskem. Pohodová cyklostezka vede podél pláže, občas stoupá, občas klesá, většinou mírně. Na jedné liduprázdné pláži svačíme suk a vydáváme se na objížďku poloostrova Cap-Ferrat. Ve stínu stromů mjíme jednu luxusní vilu za druhou. V místním upraveném parčíku obědváme a pokračujeme dál poloostrovem. Mjíme Mini-ZOO, dorazíme až k vile a zahradě Rotschildově, kde chvíli koukáme a pak obracíme kolo a jedem zpět. Poloostrovní silnice nabízí spousta parádních výhledů na moře. Najeli jsme něco kolem 40 km, v půl čtvrté jsme již zpět u auta, nakládáme kolo a vydáváme se dál směr Grasse a dál do vnitrozemí.

Grasse (1320 km, 16:44), Castellane (1383 km, 18:13), Trigance, Camping du Pontet (1429 km, 19:30)

Cestou do kempu mjíme parádní hrad v Trigance, cesta je poměrně dobrodružná (nedalo se moc předvídat, zdali náhodou za další zatáčkou neskončí, ale nakonec nás dovedla zdárně k cíli), děláme malou zastávku na Balcons de la Mescla, které budou naším zítřejším cyklo-startem. Je poměrně chladno a zanedlouho již nacházíme

camping, kde strávíme následující noc. Camping du Pontet – platí se 1Eur za auto, 2Eur za stan a 2Eur za osobu. Je tu hezky, kemp je terasovitý, zatravněný, umývárky jsou čisté a hlavně – nikdo tu není! Obloha se zatahuje a za mírného deště večeříme bramborovou kaší se vším možným. Uleháme kolem deváté hodiny, mezitím vysvitl měsíc a na obloze se objevilo spoustu hvězd.

Den 4. – Pondělí 12. 9.

Budík zvoní v 8:30, dáváme si horkou sprchu a snídáme vložky s mlékem. Obloha je jako vymetená. Balíme a autem se přibližujeme zpět na Balcons dela Mescla.

Balcons dela Mescla (1442 km, 10:06)

Zde auto necháváme zaparkované ve stínu stromů a přeseďáme na opět na tandem. Vydáváme se na jižní trasu kolem Kaňonu řeky Verdon. Dáváme svým nohám docela zabrat, ale výhledy na kaňon za to opravdu stojí. Cestou potkáváme dva české autobusy a jeden červený tandem. Na nejvyšším bodě cesty jsme se rozhodli, že dále už nepojedem, usadili jsme se na zídku a poobědvali. O pár metrů dál jednomu postaršímu cyklistovi málem ulítla mapa do údolí, udělal pár hbitých skoků a zabránil jí v tom. Za pár chvil jsme se dozvěděli, že je to pán z Karlových Varů a že tu je na dovolené. Chvilí jsme pokecali a on už uháněl na cestu zpět. My také, ale opačným směrem. Po celý den bylo teplo a jasno. Ideální počasí, viditelnost dobrá. Cesta k autu byla svižná a rychlá, převážně z kopce, frčeli jsme jako o závod. A potkali další český autobus. Na Balkóny jsme dorazili někdy kolem třetí hodiny, za chvíli jsme měli sbaleno a uháněli dál. Bohužel bez tachometru, který jsem tam nějakým zatměním mysli nechala svému osudu. Ale to jsme zjistili až o dost později. Cestou jsme se stavili v kempu Du Pontet a dali si pořádnou sprchu. V 16:25 kemp opouštíme, umytí a učesání. Ve čtvrt na šest tankujeme kousek za Draguignanem naftu za 1,079 Eur.

Camping du Pontet (1456 km, 16:25), Draguignan, le Luc, Brignoles, Cassis (1605 km, 19:46), La Ciotat (1617 km)

Útočiště nacházíme v kempu Camping du Soleil, noc za 14 Eur. Stan máme opět hned vedle umývárek a WC. Večer u moře je o poznání teplejší než ve vnitrozemí. Po večeři se ještě chvíli válíme na dece.

Den 5. – Úterý 13. 9.

Budíme se do dusného, zataženého rána. Vyrážíme směrem k útesům, hodiny již odbily desátou. Cestou stavíme o 20 metrů dál v místním Intermarché a dokupujeme proviant – čerstvé bagety. V 10:56 parkujeme ve stínu stromů na útesech a dál pokračujeme kolmo. Zaznamenáváme ztrátu tachometru. Podnikáme pohodovou projížďku po červených útesech mezi Cassis a La Ciotat. Osamoceni obědváme u vojenské strážní věže na konci silnice. Válíme se a užíváme si báječný výhled na moře a útesy. Přemýšlíme, kam vyrazíme dál. Na bílý útes! Vracíme se stejnou cestou k autu a pokračujeme dále na západ – k Marseille.

Marseille (1643 km, 14:10), Calanques

Šílenou silnicí se z Marseille dostáváme k útesům tak blízko, jak jen to jde. Bereme batoh s plavkami a sváčou a skrz vesničku v zálivu se vydáváme hledat nějaké pěkné místo u moře. Lidí tu je poskrovnu. Koupáme se (já jen smočím nohy), sváčíme a

chvíli se válíme. Zanedlouho již podnikáme cestu šílenou silnicí zpět do Marseille. Město je totálně ucpané auty. Po půlhodině bloudění nacházíme parkovací místo na nábřeží a vydáme se na prohlídku města. Chvíli se držíme na nábřeží, fotíme a koukáme na slavný ostrov If, pak se ale vydáme spletitými uličkami na vršek ke kostelu Notre-Dame. Kostel obcházíme kolem dokola a vychutnáváme si nekonečný rozhled na město a krajinu za ním. Uděláme pár fotek a cupitáme zpět dolů, mírnou oklikou přes pevnost k autu. Po neplacené dálnici cestujeme zas o kousek na západ, další den máme v plánu objet Camargue. Kousek za Martigues objevujeme kemp, platí se 8,5 Eur za noc. Vítá nás místní divoká kočka, vaříme nudle aglio olio a s plnými pupky usínáme.

Martigues (1713 km, 20:10)

Den 6. – Středa 14. 9.

V osm hodin platíme za kemp a vyrážíme dál. Počasí vypadá slibně.

Arles (1762 km, 9:00), Stes Maries de la Mer (1800 km , 9:30)

Kupujeme 2 bagety a báječný dortík a vydáváme se na sedmdesátikilometrový okruh po placatém Camargue. Míjíme půjčovny bílých koní. Nebe je dokonale modré, cesta zprvu nepříjemná bahnitá, dvakrát do bahýnka zaplujeme při menších pádech. Po asfaltu cesta ubíhá jako nic a kilometry nabíhají raz dva. Občas nás potrápí hejna komárů, okolní bažiny jsou nedozírné. První delší pauzu dáváme až u moře, kde u majáku objevujeme pohodlné sezení. Obědváme a odpočíváme. Turistů je pomálu. Zbývajících pár kilometrů do města nám znepríjemňují časté písečné duny, přes které se kolo musí tlačit. Ve městě dokupujeme vodu a Oranginu, rácháme se v moři a pod plážovou sprchou smýváme pot. Umytí nasedáme do auta směřujeme zpět k Arles.

Kemp u Arles (1842 km, 18:00)

Na kraji Arles objevujeme kemp, noc za 13 Eur. Umývárky jsou čerstvě po rekonstrukci, kemp je také docela pěkný, lidí je opět poměrně málo. Vaříme velmi vydatnou večeři, která nám na pár hodin znemožnila jakýkoliv pohyb. Na cykloprojíždku po Arles vyrážíme až za tmy. Město je večer docela živé, příjemné. Okukujeme nasvícenou arénu, fotíme Sokolův dům v noci, mezitím se nás nějaké dvě ženy ptají na cestu a na rozloučenou nám nechávají jeden ze svých dvou plánů města. Do kempu se vracíme trochu oklikou, chvíli se ještě couráme po městě a vychutnáváme vlahý vzduch. Uleháme kolem jedenácté večer.

Den 7. – Čtvrtek 15. 9.

Budíme se celkem pozdě, kolem deváté hodiny, nikam nespěcháme a tak se válíme trochu déle. Snídáme vložky s pudinkem a broskvemi a zapíjíme to kávou. Plánujeme, co podniknout dál. V půl dvanácté opouštíme kemp a vracíme se zpět do města, fotit Sokolův dům. Cestou dál na sever se ještě zastavíme, abychom na vlastní oči mohli spatřit slavný Van Goghův most. Moc nás ale nenadchl. Pokračujeme dál směrem na St. Rémy. Zde parkujeme a dál pokračujeme na kole. Bohužel bez bagety, protože pekaři mají polední pauzu. Vydáváme se na výlet k jezeru nad městem, kde obědváme a chvíli odpočíváme. Vydáváme se dál zkratkou přes les, kdy kolo vesměs tlačíme, nebo držíme, aby se nám nezpustilo z kopce. Za chvíli jsme již na asfaltce, překonáváme menší převýšení a před námi se rozvíjí krásná krajina jako na dlani.

Podél vinic a olivových hájů se dostaneme až na úpatí kopce k Les Baux. Vyšlapeme nepříjemné stoupání a na parkovišti odstavíme kolo a dáme se na pěší prohlídku starobylého městečka. Turistů je zde velmi mnoho. Od prohlídky hradu nad městečkem nás odrazuje vstupné (5,5 Eur), pokračujeme na kole dál zvlněnou krajinou, přejedeme kopec a vracíme se zpět do St. Rémy. Vydáme se ještě na pěší procházku městem, ale památky se nám nepodařilo nalézt, tak jsme aspoň dokoupili proviant a pohledy, nasedli do auta a vyrazili dál na sever, do Avignonu.

St. Rémy (1878 km, 18:55), Avignon (1914 km, 19:54)

Na ostrově Il de la Barthelasse hledáme kemp. Podle mapy jich tu má být spousta. První cenově přijatelný Camp les 2 Rhones má zavřenou závoru a nelze se dostat dovnitř, tak pokračujeme dál ostrovem až objevujeme další kemp, liduprázdný, ani obsluha tu není. Opět nás vítá místní kočka, vaříme nudle s boloňskou omáčkou a zapijíme je místním vínem.

Den 8. – Pátek 16. 9.

Ráno pomalu balíme, snídáme, když tu za námi přiběhne chlapík – správce kempu. Zřejmě si myslel, že plánujeme odjet bez placení, ale protože mluvil jen francouzsky, nebylo s ním moc domluvy. Nakonec zavolal svojí kolegyni, která naštěstí ovládala angličtinu, tak jsme se v klidu domluvili, vše vysvětlili a zaplatili (10,14 Eur za noc). A mohli jsme v klidu vyrazit na prohlídku města. Auto jsme nechali na ostrově blízko centra a do města vyrazili na kole. Projeli jsme Avignon skrz na skrz, koupili si bagety a poobědvali, kolem půl čtvrté se vracíme k autu, balíme. Vyrážíme směrem na Cavaillon – Gordes, cestou kupujeme v komerční zóně za městem Sokolovi malý olivovník.

Gordes (1985 km, 17:30)

Z auta obdivujeme městečko na skále a zároveň se poohlídáme po nějakém campu. Na konci města nacházíme jeden poměrně luxusní (s bazénem) za cenu 17 Eur za noc. Zkusíme štěstí dál. Za městem odbočíme k primitivní vesničce Village des Bories, nechce se nám platit vstupné 5 Eur, tak si chýše prohlídíme jen zvenku. Zpoza plotu toho ale moc k vidění není, tak nasedáme do auta a jedeme dál. Cesta nás zavede k Abbaye de Sénangue, románskému klášteru, podnikneme malou procházku a razíme si cestu dál krajinou. Kemp v Murs je zavřený, nezbývá než hledat dál. Pokračujeme k Roussillonu, chvíli hledáme a nacházíme asi 3km za městem. Noc za 9,5 Eur. Za štěkotu psů večeříme přebohatou čínou. Za štěkotu psů usínáme.

Den 9. – Sobota 17. 9.

Za štěkotu psů se probouzíme. Snídáme a na kole se vydáváme obdivovat Rousillon. Kupujeme si vstupenku na prohlídku místních červených skal, kolo musíme nechat na vrátnici a pokračovat pěšky. Skály jsou okouzující. Cestou zpět hledáme restauraci, kde bychom završili naše cestování nějakým pěkným obědem. Dáváme si do nosu místní speciality – králíka v nějaké omáčce a jehněčí s bylinkami. Obojí s báječně okořeněnými vařenými bramborami. V místních obchůdkách kupujeme pytlíčky levandule. Po návratu do kempu nás čeká nemilé překvapení. Paní správcová nám chce naúčtovat 2 noci. Nakonec se vše vyřešilo. Kvapem balíme a v 15:30 opouštíme kemp a vyrážíme na dlouhou cestu domů.

Apt (2037 km, 15:58), Forcalquier (2079 km, 16:38), Sisteron (2125 km, 18:16), Grenoble (2260 km, 20:28)

Asi 20 km před Bourg en Bresse stavíme kousek za silnicí, sklopíme sedačky a snažíme se alespoň trochu se vyspat na zítřejší cestu.

Den 10. – Neděle 18. 9.

Budíme se a zjišťujeme, že jsme přespali mezi hromadami hnoje, které za tmy nebyly vidět. Ve tři čtvrtě na devět už jsme na cestě, bez snídaně.

Pont d`Ain (2389 km, 8:44), Bourg en Bresse (2408 km, 9:00), Besangon (2553 km, 10:45), Belfort (2652 km, 12:33), Mulhouse (2696 km, 13:06), Baden-Baden Rasthaus (2830 km, 14:30), Rasthaus Frankenhöhe (3057 km, 17:10), Rozvadov (3259 km, 19:42), Praha (3425 km, 21:32)